

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 maja 2010 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie art. 103-105, art. 127, art. 138-140, art. 141 ust. 1-3 oraz art. 142-144 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 22 lipca 1992 roku w sprawie szczegółowych zasad zawieszania lub zmniejszania emerytury i renty, a także ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, dokonał rozliczenia renty z tytułu niezdolności do pracy T. B. w związku

z osiągniętym przez niego przychodem w okresie od dnia 1 stycznia 2008 roku do dnia 31 grudnia 2008 roku. W uzasadnieniu wskazano, iż ubezpieczony osiągnął przychód w lutym 2008 roku w wysokości 976,98 zł, w marcu 2008 roku w wysokości 1.193,63 zł, w maju 2008 roku w wysokości 3.985,00 zł, w czerwcu 2008 roku w wysokości 4.220,00 zł, w lipcu 2008 roku w wysokości 5.173,00 zł, w sierpniu 2008 roku w wysokości 6.230,00 zł, we wrześniu 2008 roku w wysokości 2.000,00 zł, w październiku 2008 roku w wysokości 2.000,00 zł, w listopadzie 2008 roku w wysokości 2.000,00 zł oraz w grudniu 2008 roku w wysokości 2.000,00 zł, łączny przychód osiągnięty w 2008 roku wyniósł 29.778,61 zł. Osiągnięty w okresie od dnia 1 maja 2008 roku do dnia 31 sierpnia 2008 roku przychód uzasadniał zawieszenie świadczenia łącznie o kwotę 3.864,40 zł. Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustalił, że T. B. jest zobowiązany do zwrotu nienależnie pobranych świadczeń w wysokości 3.864,40 zł.

/decyzja – k.462-463 akt ZUS/

W dniu 5 lipca 2010 roku T. B. uznając powyższą decyzję za krzywdzącą, złożył od niej odwołanie. Odwołujący wskazał, że w dniu 14 grudnia 2009 roku złożył wniosek z uzasadnieniem do Urzędu Skarbowego Ł. o zmianę podstawy opodatkowania za okres od dnia 1 maja 2008 roku do dnia 31 sierpnia 2008 roku. Urząd Skarbowy powiadomił odwołującego o wszczęciu kontroli skarbowej u pracodawcy. Wskazał, że do chwili obecnej nie został poinformowany o decyzji w tej sprawie, dlatego też odwołał się do Sądu Pracy.

/odwołanie – k. 2/

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 15 lipca 2010 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wniósł o jego oddalenie, powołując argumentację wskazaną w zaskarżonej decyzji. Dodatkowo wskazał, iż odwołujący, który pobiera rentę z tytułu niezdolności do pracy nie złożył zaświadczeń o wysokości przychodu osiągniętego w 2008 roku. W wyniku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego z pracodawcami T. B. ustalono, iż w 2008 roku wnioskodawca osiągał przychód: - za okres zatrudnienia w Centrum Ochrony (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością

w S. do dnia 29 lutego 2008 roku w kwocie 976,98 zł za luty i marzec 2008 roku 1.193,63 zł, - za okres zatrudnienia w firmie (...) w Ł. za maj 2008 roku – 3.985,00zł, czerwiec 2008 roku – 4.220,00 zł, lipiec 2008 roku 5.173,00 zł, sierpień 2008 roku – 6.230,00 zł, wrzesień 2008 roku – 2.000,00 zł, październik 2008 roku – 2.000,00 zł, listopad 2008 roku - 2.000,00 zł, grudzień 2008 roku - 2.000,00 zł. W związku z powyższym w okresie od dnia 1 maja 2008 roku do dnia 31 sierpnia 2008 roku kwota przysługującej odwołującemu renty winna być zmniejszona o kwotę 966,10 zł miesięcznie, tj. łącznie o 3.864,40 zł. Organ rentowy wskazał również, że nie ma obecnie podstaw do zmiany swej decyzji z dnia 28 maja 2010 roku, ponieważ zaświadczenie o osiągniętym dochodzie wystawione przez pracodawcę za okres od dnia 1 maja 2008 roku do dnia 31 grudnia 2008 roku jest prawidłowe i wskazane w nim kwoty pokrywają się z danymi wskazanymi w systemie informatycznym Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Dopiero w przypadku zmiany podstawy wymiaru podatku za w/w okres przez Urząd Skarbowy organ rentowy będzie miał podstawę do rozważenia ewentualnej zmiany zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie – k. 6-6 odwrót/

Postanowieniem z dnia 21 lutego 2011 roku Sąd zawiesił postępowanie w sprawie z uwagi na toczące się postępowanie przed Sądem Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Ł. X Wydziałem Pracy i Ubezpieczeń Społecznych pod sygnaturą X P 1112/10 z powództwa T. B. o diety i wyrównanie ryczałtu z tytułu używania samochodu prywatnego do celów służbowych, uznając, że od wyniku tego postępowania zależy rozstrzygnięcie sprawy.

/postanowienie – k. 31-32/

Postanowieniem z dnia 16 lutego 2015 roku Sąd podjął zawieszony postępowanie.

/postanowienie – k. 93/

Na rozprawie w dniu 3 lutego 2016 roku pełnomocnik wnioskodawcy poparł odwołanie i wniósł o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, oświadczając, że koszty te nie zostały opłacone ani w całości ani w części, pełnomocnik organu rentowego wniósł o oddalenie odwołania.

/stanowisko pełnomocnika wnioskodawcy i pełnomocnika ZUS: 00:20:44, 00:22:47 – płyta CD k. 16/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca T. B. jest uprawniony do renty z tytułu niezdolności do pracy od dnia 1 lipca 1996 roku. Od dnia 1 września 2007 roku przysługiwała mu renta z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

/bezsporne, nadto decyzja – k. 43-44 akt ZUS, decyzja – k. 149-150 akt ZUS, decyzja – k. 407-408 akt ZUS/

Wnioskodawca z tytułu zatrudnienia w Centrum Ochrony (...)

z ograniczoną odpowiedzialnością Zakładzie Pracy (...) osiągnął przychód w lutym 2008 roku w wysokości 976,98 zł oraz w marcu 2008 roku w wysokości 1.193,63 zł.

/bezsporne, nadto zaświadczenie - k. 448 - 449 akt ZUS/

T. B. od dnia 1 kwietnia 2008 roku był zatrudniony u Z. G. (...) - Usługi (...) w Ł. na stanowisku kierownika regionu. W okresie od dnia 1 kwietnia 2008 roku do dnia 30 czerwca 2008 roku na podstawie umowy o pracę na okres próbny z wynagrodzeniem 1.800,00 zł miesięcznie oraz od dnia 1 lipca 2008 roku na podstawie umowy o pracę na czas określony zwartej do dnia 31 grudnia 2015 roku z wynagrodzeniem 2.000,00 zł miesięcznie.

/ bezsporne, nadto umowa o pracę z dn. 1.04.2008 r., umowa o pracę z dn. 1.07.2008 r. – akta osobowe w kopercie k. 23/

Z tytułu zatrudnienia w spornym okresie pracodawca wypłacił T. B.:

- w maju 2008 roku – kwotę 1.800,00 zł tytułem wynagrodzenia zasadniczego, kwoty 600,00 zł i 1.585,00 zł tytułem premii uznaniowej tj. łącznie 3.985,00 zł brutto oraz kwotę 585,06 zł tytułem ryczałtu samochodowego;

- w czerwcu 2008 roku – kwotę 1.800,00 zł tytułem wynagrodzenia zasadniczego, kwotę 2.420,00 zł tytułem premii uznaniowej tj. łącznie 4.220,00 zł brutto oraz kwotę 585,06 zł tytułem ryczałtu samochodowego;

- w lipcu 2008 roku – kwotę 1.800,00 zł tytułem wynagrodzenia zasadniczego, kwoty 3.043,00 zł i 330,00 zł tytułem premii uznaniowej tj. łącznie 5.173,00 zł brutto oraz kwotę 585,06 zł tytułem ryczałtu samochodowego;

- w sierpniu 2008 roku – kwotę 2.000,00 zł tytułem wynagrodzenia zasadniczego, kwotę 4.230,00 zł tytułem premii uznaniowej tj. łącznie 6.230,00 zł brutto oraz kwotę 585,06 zł tytułem ryczałtu samochodowego;

- w wrześniu 2008 roku – kwotę 2.000,00 zł brutto tytułem wynagrodzenia zasadniczego, oraz kwotę 585,06 zł tytułem ryczału samochodowego;

- w październiku 2008 roku – kwotę 2.000,00 zł brutto tytułem wynagrodzenia zasadniczego, oraz kwotę 585,06 zł tytułem ryczału samochodowego;

- w listopadzie 2008 roku – kwotę 2.000,00 zł brutto tytułem wynagrodzenia zasadniczego, oraz kwotę 585,06 zł tytułem ryczału samochodowego;

- w grudniu 2008 roku – kwotę 2.000,00 zł brutto tytułem wynagrodzenia zasadniczego, oraz kwotę 585,06 zł tytułem ryczału samochodowego.

/listy płac za 2008 rok, karta wynagrodzeń za 2008 rok – koperta k. 23, zestawienie operacji na rachunku bankowym wnioskodawcy za okres 1.05.2008 r. – 31.12.2008 r. – k. 138, informacja o przychodach – k. 430-431 akt ZUS/

W okresie od dnia 25 lutego 2010 roku do dnia 15 kwietnia 2010 roku przeprowadzono kontrolę podatkową Z. G. w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych – wykonywania obowiązków podatnika za 2008 roku.

W toku kontroli nie stwierdzono naruszenia przepisów ustawy z dnia 26 lipca 1991 roku

o podatku dochodowym od osób fizycznych (tekst jednolity Dz. U. z 2000r. Nr 14 poz. 176 z późn. zm.), w związku z tym postępowanie podatkowe nie zostało wszczęte i nie była wydawana decyzja podatkowa.

/akta kontroli podatkowej – koperta k. 64, pismo Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego Ł. z dn. 17.02.2011 r. – k. 54/

W dniu 2 listopada 2010 roku wnioskodawca wystąpił z pozwem przeciwko Z. G. o zapłatę należności przysługujących z tytułu podróży służbowych, wnosząc o zasądzenie od pozwanego kwoty 21.419,00 zł z ustawowymi odsetkami tytułem należności przysługujących za podróże służbowe za okres od dnia

1 kwietnia 2008 roku do dnia 31 maja 2009 roku powiększone o potrącenia dokonane przez pracodawcę w kwietniu 2009 roku (830 złotych) i maju 2009 roku (398 złotych) oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Na uzasadnienie swego stanowiska wyjaśnił, że w okresie zatrudnienia u pozwanego wykonywał pracę poza zakładem pracy, w związku z czym przysługiwał mu ryczałt samochodowy za 700 kilometrów w kwocie 585,06 złotych w skali miesiąca, po przekroczeniu którego pracodawca miał mu wypłacać po 0,50 zł za każdy kilometr ponad przyznany limit. Podniósł także, że należności wynikające z przekroczenia ryczału kilometrów nie zostały mu wypłacone w pełnej wysokości, a nadto, pomimo wielokrotnego wykonywania pracy poza miejscem pracy na terenie województwa (...), nie otrzymał od pracodawcy żadnych diet i innych przysługujących mu należności za czas podróży służbowej. Wskazał nadto, iż zaliczenie przez pracodawcę kwot wynikających z przekroczenia ryczału samochodowego jako premii uznaniowych pociągnęło za sobą niekorzystne dla niego rozstrzygnięcie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ustalające, iż pobrana przez niego renta w łącznej kwocie 3.864,00 zł stanowi świadczenie nienależne.

/pозew – k. 2-5 załączonych akt X P 1112/10/

Wyrokiem z dnia 21 września 2012 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia

w Ł. oddalił powództwo T. B. skierowane przeciwko Z. G. o diety z tytułu wyjazdów służbowych oraz zwrot kosztów utrzymania samochodu prywatnego do celów służbowych. W uzasadnieniu Sąd wskazał, iż podnoszona przez powoda okoliczność rozliczania wypłacanych mu należności z tytułu użytkowania samochodu prywatnego do celów służbowych ponad przyznany limit za 700 km w formie premii uznaniowych, wobec treści żądania powoda i faktu wypłaty należności, nie ma co prawda znaczenia dla rozstrzygnięcia roszczenia o wypłatę różnicy pomiędzy kwotą 0,83 zł, a kwotą 0,50 zł faktycznie wypłaconą przez pracodawcę za każdy przejechany kilometr powyżej 700 kilometrów miesięcznie, to jednak nie została przez powoda udowodniona

w jakikolwiek sposób, zgodnie z obowiązkiem określonym w art.6 k.c. w zw. z art. 300 k.p.

/wyrok z dn. 21.09.2012 r. – k. 334, uzasadnienie wyroku – k. 335-342 - załączonych akt X P 1112/10/

Wyrokiem z dnia 4 kwietnia 2013 roku Sąd Okręgowy w Łodzi oddalił apelację T. B. od wyroku Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi z dnia

21 września 2012 roku. W uzasadnieniu wyroku Sąd Okręgowy podniósł dodatkowo, że w procesie nie wykazano okoliczności, że premia uznaniowa obejmowała swoim zakresem taki element wynagrodzenia powoda, jak należności z tytułu użytkowania samochodu prywatnego do celów służbowych ponad przyznany limit za 700 km.

/wyrok z dn. 4.04.2013 r. z uzasadnieniem – k. 403-408 załączonych akt X P 1112/10/

Postanowieniem z dnia 13 listopada 2014 roku Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia

4 kwietnia 2013 roku.

/postanowienie z dn. 13.11.2014 r. – k. 526 załączonych akt X P 1112/10/

Zaskarżoną decyzją z dnia 28 maja 2010 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych

I Oddział w Ł. dokonał rozliczenia renty z tytułu niezdolności do pracy T. B. w związku z osiągniętym przez niego przychodem w okresie od dnia 1 stycznia 2008 roku do dnia 31 grudnia 2008 roku. W uzasadnieniu wskazano, iż ubezpieczony osiągnął przychód w lutym 2008 roku w wysokości 976,98 zł, w marcu 2008 roku w wysokości 1.193,63 zł, w maju 2008 roku w wysokości 3.985,00 zł, w czerwcu 2008 roku w wysokości 4.220,00 zł, w lipcu 2008 roku w wysokości 5.173,00 zł, w sierpniu 2008 roku w wysokości 6.230,00 zł, we wrześniu 2008 roku w wysokości 2.000,00 zł, w październiku 2008 roku w wysokości 2.000,00 zł, w listopadzie 2008 roku w wysokości 2.000,00 zł oraz w grudniu 2008 roku w wysokości 2.000,00 zł, łączny przychód osiągnięty w 2008 roku wyniósł 29.778,61 zł. Osiągnięty w okresie od dnia 1 maja 2008 roku do dnia 31 sierpnia 2008 roku przychód uzasadniał zawieszenie świadczenia łącznie o kwotę 3.864,40 zł. Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustalił, że T. B. jest zobowiązany do zwrotu nienależnie pobranych świadczeń w wysokości 3.864,40 zł.

/decyzja – k.462-463 akt ZUS/

Powyzszych ustaleń Sąd Okręgowy dokonał w oparciu o całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie, w szczególności o powołane dokumenty z akt Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz w oparciu o materiał dowodowy zgromadzony w postępowaniu toczącym się przed Sądem Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi X Wydziałem Pracy i Ubezpieczeń Społecznych prowadzonym pod sygnaturą X P 1112/10 z powództwa T. B. przeciwko Z. G. o diety i wyrównanie ryczałtu z tytułu używania samochodu prywatnego do celów służbowych. Wiarygodność zgromadzonych dokumentów, jak również ich treść nie były kwestionowane przez żadną ze stron postępowania. Jednocześnie Sąd Okręgowy nie znalazł żadnych podstaw do negowania ich autentyczności.

Sąd odmówił wiary zeznaniom wnioskodawcy, w których wskazywał, iż w spornym okresie z tytułu zatrudnienia otrzymywał wyłącznie wynagrodzenie zasadnicze, a kwoty wypłaconych premii uznaniowej faktycznie stanowiły ryczałt za użytkowanie prywatnego samochodu w ramach służbowych podróży, ponieważ twierdzenia te nie znalazły żadnego potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 103 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach

z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 roku Nr 748) prawo do emerytur i rent ulega zawieszeniu lub świadczenia te ulegają zmniejszeniu na zasadach określonych w art. 103a-106.

W myśl art. 104 ust. 1 w/w ustawy prawo do emerytury lub renty ulega zawieszeniu lub świadczenia te ulegają zmniejszeniu, na zasadach określonych w ust. 3-8 oraz w art. 105, w razie osiągnięcia przychodu z tytułu działalności

podlegającej obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, o której mowa w ust. 2 oraz z tytułu służby wymienionej w art. 6 ust. 1 pkt 4 i 6.

Według ust. 2 analizowanego przepisu za działalność podlegającą obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, o której mowa w ust. 1, uważa się zatrudnienie, służbę lub inną pracę zarobkową albo prowadzenie pozarolniczej działalności, z uwzględnieniem ust. 3.

Stosownie do ust. 4 przepisy ust. 1, 1a i 2 stosuje się również do osób wyłączonych z obowiązku ubezpieczenia społecznego z tytułu ustalenia prawa do emerytury i renty lub wykonujących działalność niepodlegającą obowiązkowemu ubezpieczeniu społecznemu z uwagi na podleganie temu obowiązkowi z innego tytułu.

W myśl ust. 8 tego samego przepisu w razie osiągnięcia przychodu w kwocie przekraczającej 70% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał kalendarzowy, ostatnio ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, nie wyżej jednak niż 130% tej kwoty, świadczenie ulega zmniejszeniu o kwotę przekroczenia, nie większą jednak niż kwota maksymalnego zmniejszenia obowiązująca w dniu 31 grudnia 1998 r. w wysokości 24% kwoty bazowej obowiązującej przy ostatniej waloryzacji w 1998 roku - dla emerytury lub renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

Kwoty graniczne przychodu dla mijającego roku kalendarzowego ogłasza Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" (ust. 10). Zgodnie z Komunikatem Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 19 listopada 2008 roku w sprawie granicznych kwot przychodu dla 2008 roku stosowanych przy zawieszaniu albo zmniejszaniu emerytur i rent (M.P. 2008 nr 92 poz. 799) kwota graniczna przychodu odpowiadająca 70 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia wynosiła – 24.416,90 zł (co stanowi sumę kwot przychodu odpowiadających 70% przeciętnych miesięcznych wynagrodzeń w wysokości: 1.892,40 zł - od 1 stycznia 2008 roku do 29 lutego 2008 roku, 2.029,90 zł - od 1 marca 2008 roku do 31 maja 2008 roku, 2.088,80 zł - od 1 czerwca 2008 roku do 31 sierpnia 2008 roku, 2.066,00 zł - od 1 września 2008 roku do 30 listopada 2008 roku, 2.078,00 - od 1 grudnia 2008 roku do 31 grudnia 2008 roku), natomiast 130% przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego wynosiło 45.345,60 zł (co stanowi sumę kwot przychodu odpowiadających 130% przeciętnych miesięcznych wynagrodzeń w wysokości: 3.514,50 zł - od 1 stycznia 2008 roku do 29 lutego 2008 roku, 3.769,80 zł - od 1 marca 2008 roku do 31 maja 2008 roku, 3.879,20 zł - od 1 czerwca 2008 roku do 31 sierpnia 2008 roku, 3.836,80 zł - od 1 września 2008 roku do 30 listopada 2008 roku, 3.859,20 zł - od 1 grudnia 2008 roku do 31 grudnia 2008 roku).

Ponadto należy wskazać, iż w myśl art. 138 ust. 1 cytowanej wyżej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych osoba, która nienależnie pobrała świadczenia, jest obowiązana do ich zwrotu. Za nienależnie pobrane świadczenia w rozumieniu ust. 1 uważa się: świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń albo wstrzymanie wypłaty świadczeń w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenia była pouczona o braku prawa do ich pobierania oraz świadczenia przyznane lub wypłacone na podstawie fałszywych zeznań lub dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd przez osobę pobierającą świadczenia (ust. 2).

W myśl ust. 4 analizowanego przepisu nie można żądać zwrotu kwot nienależnie pobranych świadczeń za okres dłuższy niż 12 miesięcy, jeżeli osoba pobierająca świadczenia zawiadomiła organ rentowy o zajściu okoliczności powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń albo wstrzymanie wypłaty świadczeń w całości lub w części, a mimo to świadczenia były jej nadal wypłacane, w pozostałych zaś wypadkach - za okres dłuższy niż 3 lata, z zastrzeżeniem ust. 5. Zgodnie bowiem z jego treścią kwoty nienależnie pobranych świadczeń w związku z osiągnięciem przychodów, o których mowa w art. 104 ust. 1, podlegają zwrotowi za okres nie dłuższy niż 1 rok kalendarzowy poprzedzający rok, w

którym wydano decyzję o rozliczeniu świadczenia, jeżeli osoba pobierająca to świadczenie powiadomiła organ rentowy o osiągnięciu przychodu, w pozostałych zaś przypadkach - za okres nie dłuższy niż 3 lata kalendarzowe poprzedzające rok wydania tej decyzji.

Zgodnie natomiast z § 1 ust. 4 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 22 lipca 1992 roku w sprawie szczegółowych zasad zawieszania lub zmniejszania emerytury i renty (Dz. U. z 1992 r. Nr 58 poz. 290 ze zm.) mającego nadal zastosowanie na podstawie art. 194 o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, dochód wypłacony z tytułu pracy, służby lub działalności, o której mowa w ust.1, wykonywanej przed miesiącem, od którego ustalono prawo do emerytury lub renty, zwanych dalej "świadczeniami", nie ma wpływu na zawieszenie ani na zmniejszenie świadczeń.

W rozpoznawanej sprawie kwestią sporną jest to, czy Zakład Ubezpieczeń Społecznych prawidłowo dokonał rozliczenia świadczenia rentowego wnioskodawcy za okres od dnia 1 stycznia 2008 roku do dnia 31 grudnia 2008 roku. W ocenie wnioskodawcy organ rentowy błędnie przyjął wysokość osiągniętego przez niego przychodu w okresie od dnia 1 maja 2008 roku do dnia 31 sierpnia 2008 roku z tytułu zatrudnienia u Z. G. – Usługi (...) w Ł.. Wnioskodawca stanął na stanowisku, że kwoty wypłacone mu tytułem premii uznaniowej w rzeczywistości stanowiły zwrot kosztów używania prywatnego pojazdu do celów służbowych i nie powinny być wliczane do przychodu przy rozliczeniu renty.

W tym miejscu wskazać należy, że zgodnie z art. 12 ust. 1 w zw. z art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych premia uznaniowa stanowi przychód pracownika ze stosunku pracy (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r. Nr 361 ze zm.), podlegający doliczeniu do innych przychodów z tego źródła. Pracodawca od wypłaconej premii uznaniowej jest obowiązany pobrać zaliczkę na podatek dochodowy według zasad określonych w art. 32 wspomnianej ustawy.

Ponadto na podstawie art. 18 ust. 1 i 3 oraz art. 20 ust. 1 w zw. z art. 4 pkt 9 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r. poz. 121) premia uznaniowa podlega oskładkowaniu.

Zgodnie z art. 6 k.c. to na wnioskodawcy spoczywał ciężar dowodowy w niniejszej sprawie. Oparcie polskiej procedury cywilnej na zasadzie kontradyktoryjności jedynie

w wyjątkowych przypadkach dozwala Sądowi na podjęcie czynności mających na celu pobudzenie inicjatywy stron, a zasadą w tym zakresie jest samodzielne dążenie uczestników postępowania do wykazania prawdziwości podnoszonych twierdzeń. Jeżeli twierdzenie istotne dla rozstrzygnięcia nie zostanie udowodnione, to o merytorycznym rozstrzygnięciu sprawy decyduje rozkład ciężaru dowodu. Zatem strona, na której spoczywa ciężar dowodu, ponosi ryzyko ujemnych skutków niedopełnienia swoich obowiązków w tym zakresie. Sąd Okręgowy uznał również, zgodnie z poglądem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 grudnia 1996 roku, iż nie jest zarówno zobowiązany, jak i uprawniony do przeprowadzenia dochodzenia w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (patrz wyrok SN z dnia 17 grudnia 1996 roku, I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76).

Tymczasem wnioskodawca reprezentowany w niniejszym postępowaniu przez profesjonalnego pełnomocnika nie udowodnił, że wypłacone w spornym okresie kwoty tj.

w maju 2008 roku w wysokości - 600,00 zł i 1.585,00 zł, w czerwcu 2008 roku

w wysokości - 2.420,00 zł, w lipcu 2008 roku w wysokości - 3.043,00 zł i 330,00 zł oraz

w sierpniu 2008 roku w wysokości 4.230,00 zł zostały mu wypłacone tytułem zwrotu kosztów używania prywatnego pojazdu do celów służbowych.

Natomiast z przedłożonych przez pracodawcę list płac, kart wynagrodzeń oraz zaświadczenia wystawionego przez pracodawcę odwołującego dla potrzeb organu rentowego - Z. G. – Usługi (...) w Ł. za sporny okres wprost wynika,

iż wymienione wyżej kwoty wypłacone zostały wnioskodawcy tytułem premii uznaniowych. Pracodawca od spornych kwot obliczył

i pobrał podatek dochodowy oraz składki na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne włączając go do przychodu wnioskodawcy. Znamionym jest, że organ podatkowy w wyniku przeprowadzonej kontroli podatkowej Z. G. w przedmiocie wykonywania obowiązków podatnika za 2008 rok w przedmiocie podatku dochodowego od osób fizycznych nie stwierdził naruszenia przepisów ustawy z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych, w związku z czym nie wszczęto postępowania i nie wydawano decyzji podatkowej.

Okoliczność ta nie została również udowodniona przez skarżącego w postępowaniu toczącym się przed Sądem Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi X Wydziałem Pracy i Ubezpieczeń Społecznych pod sygnaturą X P 1112/10 z powództwa T. B. przeciwko Z. G. o diety i wyrównanie ryczału z tytułu używania samochodu prywatnego do celów służbowych, który to Sąd prawomocnym wyrokiem oddalił powództwo wnioskodawcy.

Reasumując powyższe rozważania, Zakład Ubezpieczeń Społecznych zasadnie w zaskarżonej decyzji przyjął, iż osiągnięty przez T. B. w okresie od dnia 1 maja 2008 roku do dnia 31 sierpnia 2008 roku przychód uzasadniał zawieszenie świadczenia i prawidłowo ustalił, że skarżący jest zobowiązany do zwrotu nienależnie pobranych świadczeń w wysokości 3.864,40 zł.

W tym stanie rzeczy odwołanie wnioskodawcy jako niezasadne podlegało oddaleniu, o czym Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

Sąd Okręgowy przyznał i nakazał wypłacić z funduszu Skarbu Państwa – kasy Sądu Okręgowego w Łodzi tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej

z urzędu wnioskodawcy kwotę 73,80 zł z VAT w oparciu o § 12 ust. 2 (w brzmieniu obowiązującym do spraw wszczętych do dnia 31 lipca 2015 roku) w zw. z § 2 ust. 2 oraz

§ 19 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu z dnia 28 września 2002 roku (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r. poz. 461), mając na uwadze, że zgodnie z § 22 obowiązującego od dnia 1 stycznia 2016 roku rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U z 2015 r, poz. 1801) - do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe do czasu zakończenia postępowania w danej instancji.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy.

09.03.2016r.